

4-145

LIEDEREN
VOOR 'T VOLK

DOOR
RENÉ DE CLERCQ.

BY VICTOR DELILLE, TE MALDEGHEM, 1903.

RENÉ DE CLERCQ

LIEDEREN
VOOR 'T VOLK

V. DELILLE
MALDEGEM
IN 1903

DEN EDELEN VRIEND
VAN WIJLEN MEESTER GUIDO GEZELLE,
DEN HEER PROF. GUSTAAF VERRIEST,
WORDT DIT WERKJE
EERBIEDIG OPGEDRAGEN
DOOR ZIJN HULDIGENDEN DORPSGENOOT —

IK BEN VAN DEN BUITEN.

Ik kreeg van mijne ouders
Van ieder mijn part ;
Van vader mijn schouders,
Van moeder mijn hart.
Ik vocht om mijn stuiten
Met zuster en broer :
Ik ben van den buiten,
Ik ben van den boer !

Bij d' eigensten pachter
Eerst koeier, dan knecht,
Mijn klakke van achter,
Mijn hoofd immer recht ;
Zoo dien 'k om mijn duiten
En teer op mijn toer :
Ik ben van den buiten,
Ik ben van den boer !

Ik zout en ik zaaie,
 Ik eg en ik ploeg ;
 Ik mest en ik maaie,
 Ik zweet en ik zwoeg ;
 Ik klets op de kluiten
 En glets in de moer :
 Ik ben van den buiten,
 Ik ben van den boer !

En hebben de zeisens
 Gezinderezind,
 De mallende meisens
 De wagens gepint,
 Dan zit ik te fluiten
 Van boven op 't voer :
 Ik ben van den buiten,
 Ik ben van den boer !

LENTEZANG.

DAAR komt de Lente :
 Ze spreidt algauw
 Haar hooge tente
 Van licht en blauw !

De velden laaien
 In zonnegloei ;
 De weiden waaien
 Vol bloemenbloei !

Het beekje huppelt
 Zoo vlug en frisch ;
 En zilver druppelt
 Van bies en lisch.

De boomen strekken
 Hun armen uit.
 De wilgen lekken,
 De berk loopt uit.

Al ! takken, twijgen,
 Al wierookwerk !
 De leeuweriks stijgen
 Op vlammenvlerk !

En liefde en hopen
 Het al doordringt :
 Het hart gaat open,
 De ziele zingt.

O zonnedagen !
 O geur en fleur !
 Een hemelwagen
 Staat vóór de deur.

DE WIEDSTERS.

MARIA, groote, reine,
 U liggen wij te voet ;
 Wij zijn zoo kwaad en kleine...

Maria, wees ons goed.

Ave, Ave !

Maria, wees gegroet.

Ook gij hebt op der aarde,
 Gepijnd, geslaafd, gewroet ;
 Gewaardigd door uw waarde
 Der armen arremood.

Ave, Ave !

Maria, wees gegroet.

Geleid ons, arme lieden,
 Schier blind van zweet en bloed ;
 En weer, als gij zult wieden,
 Ons uit der hellen gloed...

Ave, Ave !

Maria, wees gegroet.

VAN DEN BOEVER.

RONK-bonk... Klitsekllets.
 Weg en wagen ouderwetsch ;
 Weg en kele poederdroog ;
 't Stroo ligt huizen hoog.

Ronk-bonk... Werrie, Vos !
 Loop zoo lui niet als een os,
 Loop zoo lui niet als een koe,
 Of mijn zwepe, toe !

Ronk-bonk... Juto, houw !
 't Bier is lekker in den Bouw !
 Roze, Roze, een pinte bruin ;
 Water voor den ruïn !

Ronk-bonk. Roze, dag...
 O die lonken, o die lach !
 Was de boever nu maar boer,
 Mede moest ze op 't voer.

Ronk-bonk. Klitsekllets !
 Meisjes, minnen, altemets ;
 Maar het weinig dat men wint,
 Voedt noch vrouw noch kind.

'K ZAL WEL.

'k HOOR ze zeggen : bezing den buiten,
 Laat den flinken merel fluiten,
 Laat de groene korens ruischen,
 En den hagel, den hagel buischen.

'k Zal wel, 'k zal...
 Doch mijn lieveken gaat vooral.

'k Hoor ze zeggen : de velden bloeien,
 Al de rozenhertjes gloeien,
 En het blauwe vergeet-mij-nietje
 Wacht nog op een liefdeliedje.

'k Zal wel, 'k zal...
 Doch mijn lieveken gaat vooral.

'k Hoor ze zeggen : help ons oogsten,
 Zingend koren en kussen oogsten.
 Bindsterkens met arenkransen
 Roepen naar u om mee te dansen.

'k Zal wel, 'k zal...
 Doch mijn lieveken gaat vooral.

OP HET STUK.

DZING-rusch... De zonne bijt.

Dzing-rusch... De pikke snijdt.

Het koren gaat over, de snede gaat over,
 De kelen zijn heescher en de ooren zijn doover.

Dzing-rusch... Alhier, alhier !

Dzing-rusch... Een zeupe bier !

De boer is een belover.

Dzing-rusch... Mijn pikke schaaft.

Dzing-rusch... Mijn vinger blaart.

We druipen van 't zweet en de zonne steekt felder.
 We beulen ons dood om wat pap en een pelder.

Dzing-rusch... Alhier, alhier !

Dzing-rusch... Een zeupe bier !

't Is koelder in den kelder.

Dzing-rusch... 't Is in akkoord !

Dzing-rusch... Gevierig voort !

En neerstig maar, zonder te morren of mikken,

Gebogen, eenbarelijk pikken is pikken.

Dzing-rusch... Alhier, alhier !

Dzing-rusch... Een zeupe bier,

Of anders wij verstikken.

Dzing-rusch... Het wordt zoo laf !

Dzing-rusch... Die hoek moet af !

Dan dansen en draaien de tierende koppels,

Een hoepsaderiere op de stekende stoppels.

Dzing-rusch... Alhier, alhier !

Dzing-rusch... Een zeupe bier,

En 't avond elk twee droppels !

DIEP IN HET KOREN.

DIEP in het koren
Daar gaat er een lied :
Die 't niet wil hooren
Die luistere niet.

Griet hing aan Doren,
En Doren aan Griet.
Diep in het koren
Daar ging er een lied.

Ginds in de voren :
Wi-wi-ti-wiet-wiet !
Diep in het koren
Daar ging er een lied.

Spoedig aan 't sporen,
 En alles doorspied !
 Diep in het koren
 Daar ging er een lied.

Doren was voren,
 En achter was Griet.
 Diep in het koren
 Daar ging er een lied.

't Spoor was verloren,
 Maar, wi-ti-wiet-wiet !
 Diep in het koren
 Daar ging er een lied.

KIJKEN, KIJKEN, KIJKEN.

ALS de winden slaan,
 En in de luchten zwellen,
 Drijven al de wolken langzaam achteraan ;
 Over hunne spaân,
 Zich al de boeren hellen,
 Kijken, kijken, kijken, als de winden slaan.

Vliegen spreeuwen op,
 En gaan ze, niet te tellen,
 Zitten in den eenen of den anderen top ;
 Heffend hunnen kop,
 Zich al de boeren hellen,
 Kijken, kijken, kijken, vliegen spreeuwen op.

Komt een rijtuig af,
 En rinkelt het zijn bellen,
 't Peerdeken dat dribbelt in een lichten draf ;
 Strakjes even straf
 Zich al de boeren hellen,
 Kijken, kijken, kijken, komt een rijtuig af.

Doch wat zou ik voort
 En verder al vertellen ?
 Al die 't willen hooren, hebben 't al gehoord.
 Want, bij ieder woord,
 Zich al de boeren hellen,
 Kijken, kijken, kijken, om mijn lied gestoord.

DE MULDER.

WIE heeft er hem dien naam gepast
 Van dief en zakkenvulder ?
 Een filosoof, een goeie gast,
 Dat is de mulder.
 Waai, waai,
 Draai, draai !
 Hij maalt en zingt gelijk gezind :
 De wereld draait met wind !

Als zeilen slaan de menschen om,
 Naar onder, boven, onder ;
 Het hoog wordt laag, het recht wordt krom,
 Het simp'le wonder.
 Waai, waai,
 Draai, draai !
 De mulder steeds gelijk gezind :
 De wereld draait met wind.

Elk ziet en volgt zijn vluchtend heil,
 Een lief, een lust of schatten.
 De dwazen ! kan het eene zeil
 Het and're vatten ?

Waaï, waaï,
 Draai, draai,
 De mulder steeds gelijk gezind :
 De wereld draait met wind.

Gezondheid, schoonheid, macht en roem,
 Al molens met gerucht in.
 Twee steentjes, en dat graan wordt bloem,
 En stuift de lucht in !

Waaï, waaï,
 Draai, draai !
 De mulder steeds gelijk gezind :
 De wereld draait met wind.

Ei, witte mulder, wijze man.
 Ge zit hier zoo bestoven ;
 Een filosoof heeft toch een kan :
 Gauw, haal ze boven !

Waaï, waaï,
 Draai, draai !
 De mulder steeds gelijk gezind :
 De wereld draait met wind.

BIJ DEN BAKKER.

OVEN, trog en pale,
 Blusscher en fornuis,
 Dat hoort altemale
 Bij den bakker 't huis.
 Kinders, kijkt : hij staat er
 Stuipeelings en leeg.
 Bloem en gist en water,
 Kneedt hij tot een deeg.

Broodjes in den oven,
 Riekt er iets zoo zoet ?
 Kind, den Heere loven,
 Die u laaft en voedt!

Zie, nu scheidt, nu weegt hij,
 Rolt de deelkes rond ;
 Gruizelingskes veegt hij
 Lustig op den grond ;
 Schuift den blusscher dichter,
 Maakt den stokdweil nat :
 Daar, de houtskool ligt er
 Gloeiend in gevat.

Broodjes in den oven,
 Riekt er iets zoo zoet ?
 Kind, den Heere loven,
 Die u laaft en voedt !

Welgezind en wakker,
 Harder in 't begin,
 Schiet de zeek're bakker
 't Brood den oven in.
 Eén voor één, met fellen
 Arm, en nimmer moe.
 Eén voor één, ze zwellen,
 En de deur vliegt toe.

Broodjes in den oven,
 Riekt er iets zoo zoet ?
 Kind, den Heere loven,
 Die u laaft en voedt !

Nu een stukjen eten,
 Schotelvleesch of kaas.
 Doch zijn werk vergeten
 Doet geen bakkersbaas.
 Kijkt ! hij komt geloopten :
 't Brood moet uitgehaald.
 Gauw, het deurken open !
 Ei, de bakte straalt !

Broodjes in den oven,
 Riekt er iets zoo zoet ?
 Kind, den Heere loven,
 Die u laaft en voedt !

OUDE KOPPEL.

— WEL neen, een rozenruiker,
 Dat 's voor de jonge, Jan !
 Wat koffie en wat suiker,
 Dat past ons beter, man.
 Daarop een droppel klaren !
 Schink,
 Drink,
 Mijn Jan, en vele jaren !

Toen gij mij leerdet kennen,
 Dan was ik al bekanst.
 Doch, weet-je 't, bij de dennen,
 Heb ik met u gedanst.
 Hoe stoven daar de paren !
 Schink,
 Drink,
 Mijn Jan, en vele jaren !

Uw Trezeken, mijn Sander,
 Zijn in den hemel ginds,
 Zoolange bij malkander
 Als wij op aarde sinds.
 Hoe of ze ginder varen !
 Schink,
 Drink,
 Mijn Jan, en vele jaren !

Gij hadt mijn hand genomen,
 Hij stond te kijken, toen.
 Jan, als wij ginder komen,
 Zult gij hetzelfde doen.
 Vriend lijk we vroeger waren
 Schink,
 Drink,
 Mijn Jan, en vele jaren !

REGENLIED.

DE lucht is betrokken, de wind is stom,
 En de regen, de regen ruischt alom.
 O regen, goe regen, wellekom !

Ei, 't zingt en het zoeft op blad en blom
 Als zochten er bijen naar zeem, zom-zom !
 O ruischende regen, wellekom !

Wie brandt er die geurige wierookgóm,
 En wijdt er het veld tot een heiligdom ?
 O riekende regen, wellekom !

Wel schoon is een blauwe hemelkom,
 Doch schooner de regen die ruischt alom !
 O regen, mijn regen, wellekom !

HET ZIJN GEEN JONGENS.

HET zijn geen jongens, de studenten !
 Hun kleurig petje zit hun puik ;
 Hun baardje krolt, hun haar hangt sluik ;
 Een kleine bierton is hun buik !
 Het zijn geen jongens, de studenten !
 Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten !
 En rooken ze uit hun lange pijp,
 Met een gezicht van vogelgrijp,
 De groene zelve zijn al rijp.
 Het zijn geen jongens, de studenten !
 Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten !
 Zoo was het gister, zoo vandaag :
 Een goede mond, een goede maag !
 Eten en drinken doen ze graag.
 Het zijn geen jongens, de studenten,
 Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten !
 Geen codex stoort hun republiek,
 Geen hygiëna maakt hen ziek,
 Geen wijsheid kort hun geesteswiek !
 Het zijn geen jongens, de studenten !
 Maar heele venten !

Het zijn geen jongens, de studenten !
 Ze zijn zoo week, ze zijn zoo warm.
 Neem geen soldaat, neem geen gendarm,
 Neem, meisje, een onzer bij den arm !
 Het zijn geen jongens, de studenten,
 Maar heele venten !

HET LIED VAN BACCHUS.

Men hoort in onze kerke
 Den paster met zijn preek :
 Dat elk zijn ziel versterke
 Door vasten, week op week.
 Maar hier, waar 't lied van Bacchus klinkt,
 Is 't beter dan in 't sermoen.
 De hemel drinkt en de aarde drinkt,
 Hoe zouden wij 't niet doen ?

De paster in zijn kuipe
 Praat voor een oude non.
 Maar Bacchus preekt de zuipe
 En elk zit rond zijn ton.

De kreup'le zelf springt op en hinkt
 Om zich daarheen te spoën.
 De hemel drinkt, en de aarde drinkt,
 Hoe zouden wij 't niet doen ?

De mannen en de vrouwen
 Scheidt men er niet vaneen.
 Want ieder die wil trouwen
 Mag vrijen, naar ik meen.
 En 't meisje, dat een oogje pinkt,
 Krijgt van haar lief een zoen.
 De hemel drinkt en de aarde drinkt,
 Hoe zouden wij 't niet doen ?

Hier hebt ge geen miserie
 Om alles te verstaan ;
 Het slot van elk mysterie
 Draait open als een kraan.
 Als 't bier maar in den beker blinkt,
 Heeft alle latijn fatsoen.
 De hemel drinkt, en de aarde drinkt,
 Hoe zouden wij 't niet doen ?

De pasters zeggen : amen.
 Maar Bacchus zegt : 't is uit !
 En vult het ! roepen samen
 De scharen lang en luid.
 De glazen op : God Bacchus schinkt !
 Zijn hoofd is al één groen !
 De hemel drinkt en de aarde drinkt,
 Hoe zouden wij 't niet doen ?

FIJN LIEFJE.

Mijn liefje is zoo oolijk,
 Mijn liefje is zoo fijn.
 Zoo vrij en zoo vroolijk
 Geen lievekes zijn.
 O wiet-la, o wiet-la,
 O wiet-la, zoo fijn.

Haar handje is bevallig,
 Haar handje is zoo fijn.
 Het moeit zich zoo mallig
 Met garen en twijn,
 O wiet-la, o wiet-la,
 O wiet-la, zoo fijn.

Haar voetje is zoo zwierig,
 Haar voetje is zoo fijn.
 Het steelt u zoo gierig
 De dartele dij'n.
 O wiet-la, o wiet-la,
 O wiet-la, zoo fijn !

Haar mondje is zoo honnig,
 Haar mondje is zoo fijn.
 Zoo weelderijk wonnig
 Verlostigt geen wijn.
 O wiet-la, o wiet-la,
 O wiet-la, zoo fijn !

Haar borstje is zoo mollig,
 Haar borstje is zoo fijn.
 Het beurst u zoo bollig
 Het keurs van satijn.
 O wiet-la, o wiet-la,
 O wiet-la, zoo fijn.

Is 't alles zoo pertig,
 Is 't alles zoo fijn ;
 Ik hoop, openhertig,
 De rest zal 't wel zijn.
 O wiet-la, o wiet-la,
 O wiet-la, zoo fijn !

DE GILDE VIERT.

De gilde viert, de gilde juicht,
 Wat zit gij daar en blokt en buigt
 Nog over uwe boeken ?
 De wijsheid ligt maar in de kan.
 Die ze elders zoeken wil, die kan ;
 Doch laat hem, laat hem zoeken.

Het beste biertje lust hem niet ;
 Het liefste liedje sust hem niet ;
 Het mooiste meisje kust hem niet !
 Hoog het glas ! hoog het hart ! hoog het lied !

De beker ruischt, de beker schuimt !
 Sa, makkers, frisch en opgeruimd
 Het glas aan uwe lippen !
 Die op zijne kamer koekeloert,
 En geestversnipp'rend dwaasheên snoert,
 Drink' water als de kippen.

Het bestje biertje lust hem niet,
 Het liefste liedje sust hem niet,
 Het mooiste meisje kust hem niet !
 Hoog het glas ! hoog het hart ! hoog het lied !

Het pijpke damp't in monkelmond,
 En spreidt wellustig in het rond
 Studentikoze geuren.
 Die steeds aan perkamenten kluift,
 En perkamenten reuken snuift,
 Krijgt perkamenten kleuren.

Het beste biertje lust hem niet,
 Het liefste liedje sust hem niet,
 Het mooiste meisje kust hem niet !
 Hoog het glas ! hoog het hart ! hoog het lied !

De gilde juicht, de gilde viert !
 Hoerra ! de pet omhoog gezwierd,
 En nog eens hard geklonken !
 De blokker ligt reeds, log en loom,
 Gekweld door naren blokkersdroom,
 Met drooge-keel te ronken.

Het beste biertje lust hem niet,
 Het liefste liedje sust hem niet,
 Het mooiste meisje kust hem niet !
 Hoog het glas ! hoog het hart ! hoog het lied !

BIER EN TABAK.

ROOKT ge niet, Bernabak ?
 Zet u elders.
 Die niet rooken, drinken niet.
 Bier en tabak, bier en tabak,
 Staan zoo geern te gaar in lied,
 Keel en kelders.

Rookt ge niet, Bernabak ?
 Lacy ! Lacy !
 Kan men vrijen zonder rook ?
 Bier en tabak, bier en tabak,
 Geven moed en praat en ook
 Consolatie !

Rookt ge niet, Bernabak ?
 'k Zou me schamen !
 Mellekblood en suikerzoet !
 Bier en tabak, bier en tabak,
 Dat verheft, gelijk een hoed
 Op 't examen !

SMIDJE-SMEE.

Gij lief verraderke,
 Smidje-smee,
 Gij hebt van uw vaderke
 Een aardke mee.

Uw blauwe kijkerkes,
 Schoon en schuw,
 Ze slaan mij met spijkerkes
 Vast aan u.

En of ik nu spartel en
 Of ik mij keer,
 Ze mook'ren en martelen
 Mij nog meer.

En roep ik: erbermen, en
 Roep ik: moord,
 Ge lacht met mijn kermen en
 Hamert voort.

UIT DE ZIJDE.

Uit de zijde
 Van uw haren
 Is een golvend net geweven,
 Waarin blijde
 Schuifelaren
 Vrijheid laten ende leven.
 Arme vink, nu fladder ik,
 Muitend in den mazenstrik.

Uit de vensters
 Van uw oogen,
 Waar een felle brand in knettert,
 Komen gensters
 Opgevlogen,
 Op en neer en uitgespetterd.
 Hoe die gensters, krak-krak-krak,
 Regenen op mijn strooien dak.

Uit de rozen
 Van uw lippen,
 Waarin weelde en wonne welmen,
 Gaan, bij pozen,
 Geuren glippen,
 Die betooven en bedwelmen.
 O, die roode rozeblaân,
 Laat ze mij kussen en vergaan !

TI-TI-TI-TIERE.

De lucht is blauwig, het zonneken blind,
 De leeuwerik zit er zoo leutig gezind
 Te ti-ti-ti-tieren
 Lierlieren, lierlieren,
 Ze kijkt of ik komme, mijn kind.

Ze kijkt over 't haagsken, en zoekt en zint,
 Totdat ze weer zoetjes het liedje begint
 Van « ti-ti-ti-tiere,
 Lierliere, lierliere,
 Hij had er maar eene bemind ».

De bloemkes, die ze met bleekblauw lint,
 Zoo vlug in haar vlottende vlechtekes bindt,
 Zijn, ti-ti-ti-tiere,
 Lierliere, lierliere,
 Roo-roze en blauw hyacint.

Wie legt er ons daar weder,
 O lieveken, daar weder ?
 We spraken, zwegen, spraken nog,
 En 't ging er al zoo teeder.
 En doet het zeer, o neen het toch,
 Als ik uw handen duwe ?
 En is 't een last, o lieveke, als
 Mijn hoofd u zijgt op borst en hals,
 En mijne wang op de uwe ?

Wie legt er ons daar weder
 O lieveken, daar weder ?
 Daar wilde ik, o, daar wilde ik ons,
 Op gras en bloemen neder !
 Een kruidensprei, violendons,
 Een dak van groene twijgen !
 De vogelkes in loof en riet,
 Ze zingen en ze kijken niet ;
 De vischjes zien en zwijgen.

BIERKEN'S PLAATS.

HET bierken in de ton geperst,
 Het levende gerst,
 Het levende gerst,
 Het zit er zoo noo bedwongen !
 En laat er de kraan
 Maar opengaan,
 Het komt er al uitgesprongen,
 Huppelend
 Druppelend...
 Lustig dan !
 'k Zie me zoo geren het bier in de kan.

Het bierken uit de ton ontsnapt,
 In de kan getapt,
 In de kan getapt,
 Het krijgt weer al andere luimen.
 Ei, heft ze maar hoog,
 En giet met een boog,
 Dat al de glazen schuimen ;
 Vlokkende,
 Lokkende,
 Lustig dan !
 Bier in de glazen, daar droom ik van !

Het bierken in de glazen daar,
 Zoo perelklaar,
 Zoo perelklaar,
 Het staat er nog droevig te droomen.
 Sa, vroolijke maats,
 Gij kent er zijn plaats !
 Wel moge 't u bestroomen !
 Spoelende,
 Koelende...
 Lustig dan !
 Best is het bier in den leutigen man !

GE MOET ZOO NIET PRACHEN.

Ge moet zoo niet prachen,
 Ge moet zoo niet pronken,
 Ge moet zoo niet lachen,
 Ge moet zoo niet lonken.

Uw raad is mijn regel
 In laten en doen;
 Doch zegel, verzegel
 Dien raad met een zoen.

Wel neen ! uit der oogen
 Is niet uit der herte.
 Mijn trouw zal ik toogen
 Ook ginds in de verte.

Ik zal u daar houden,
Herinneringen,
Als steenen in gouden
Geknoopte ringen.

En mijn hoop zal gedijen
En mijn hart genezen,
Als de vogelkes blij en
Ik goed zal wezen.

HEMELSCH E LIEFDE.

HEL is de liefde die licht in mij !
Hel is de liefde,
Hemelsche liefde.

Berg nu voor eeuwig de zon voor mij —
Hel is de liefde,
Heller dan zij !

Breed is de liefde die bruischt in mij !
Breed is de liefde,
Hemelsche liefde.

Dood nu de bronnen des levens in mij —
Laat me de liefde,
En 'k leef er bij.

Sterk is de liefde die werkt in mij !
Sterk is de liefde,
Hemelsche liefde.

Leg nu den last van een wereld op mij !
Sterk is de liefde,
Ik draag hem blij !

DE GOEDE SCHACHT.

Mijn boeken en mijn borden
 Zijn eindelijk in Gent.
 Ik wil een dokter worden,
 Nu ben ik al student.
 Daar valt wat meer te leeren
 Dan ik eerst had gedacht..
 Ik zal wel braaf studeeren,
 Ik ben een goede schacht.

Ik zag mijn professoren
 En hunnen hoogen hoed ;
 In ootmoed als herboren
 Heb ik hen diep gegroet.
 Wat hebben al die heeren
 Toch wetenschap in pacht !
 Ik zal wel braaf studeeren,
 Ik ben een goede schacht.

Maar de « oude » die me richten,
 Zijn ook een achtbaar volk ;
 Ze dragen hun gezichten
 In strenge tabakwolk.
 Hen kennen, dienen, eeren,
 Verdiept mijn denkskracht.
 Ik wil wel braaf studeeren,
 Ik ben een goede schacht.

Ik drink wel graag een beker,
 En hoor wel graag een lied ;
 En meedoen zal ik zeker
 Als 't niet te vaak geschiedt.
 Een pintje kan ik teeren,
 Geen negen noch geen acht.
 Ik zal wel braaf studeeren,
 Ik ben een goede schacht.

Een meisje te beminnen,
 Dat kostte heel wat tijd ;
 Ik raakte er vast mijn zinnen
 En mijn gedachten kwijt.

Ik wil maar niet verkeerren,
 Maar blokken dag en nacht !
 Ik zal wel braaf studeeren,
 Ik ben een goede schacht.

Eens zal ik dokter worden,
 Nu ben ik al student.
 Mijn boeken en mijn borden
 Verhuis ik dan uit Gent.
 Dan zal ik mij geneeren,
 Door heel een dorp geacht.
 Ik zal wel braaf studeeren,
 Ik ben een goede schacht.

SARLOTTEKEN.

O als ik u zacht in mijn armen neem,
 Lief zotteken;
 En weet-je voor ons niet een hutje van leem,
 Sarlotteken ?
 Jochei, Jochei,
 Een hutteken in de hei !

Uw oog is zoo bruin en zoo zoet als zeem,
 Van 't pottteken.
 En weet-je voor ons niet een hutje van leem,
 Sarlotteken ?
 Jochei, Jochei !
 Een hutteken in de hei !

Van liefde de volheid, van valsheid geen zweem,
 Hertbotteken !
 En weet-je voor ons niet een hutje van leem,
 Sarlotteken ?
 Jochei, Jochei !
 Een hutteken in de hei !

Ach kussen we elkander, gij lacht en ik schreem,
 Lief zotteken.
 En weet-je voor ons niet-een hutje van leem,
 Sarlotteken ?
 Jochei, Jochei !
 Een hutteken in de hei !

GEEN LACHJE.

GEEN lachje kan mijn lijden sussen,
 Geen lachje mild.
 Ik wil het op uw mond uitkussen,
 Almachtig wild.
 Dan zal ik gaan mijn verre gangen,
 In heil'gen vree.
 En dragen liefde en liefdelangen,
 In 't harte mee.

De winter zal zijn weedom waaien
 In 't kranke bosch ;
 En zuchtend, gele blaren zaaien
 Op 't grauwe mos.
 Dan zal ik klagen in die klachte,
 Mijn lieddelied ;
 En gij zult weenen bij het zachte :
 Vergeet-mij-niet.

Weer zullen zomernachten zingen,
 Met stille stem.
 En gij zult van den bedde springen :
 Daar hoor ik hem !
 Dan zal ik komen en u vinden
 Vóór uwe deur ;
 En bloemen in uw haren winden,
 Vol kussengeur.

HOORT GIJ DEN EIK.

HOORT gij den eik, o bloote boomen ?
 Hij ruischt daar, zwaar en zwart.
 Hij ruischt vol donkere droomen,
 De boom van mijn hart !

Zijn stam is rond, zijn kruin nog ronder,
 Zijn schors is ruw en hard.
 Hij plooit noch boven noch onder,
 De boom van mijn hart !

Waaï stout, mijn eik, alover 't bloode,
 Uw hooge vreugd en smart.
 Gij, levende onder de doode,
 Gij boom van mijn hart.

Het ruischt te nacht door mijne ziele
 Wanneer gij zingt en sart.
 Val op mijn hoofd als ik kniele,
 O boom van mijn hart!

VAARWEL.

Mijn hand heeft vaak den druk gevoeld
 Van handen die als wijn verwarmen.
 Mijn hart heeft vaak gejubbeljoeld
 Wanneer ik troonde op vriendenarmen.
 't Was altijd feest dan, altijd spel,
 Niet eer gedaan of weer begonnen ;
 En 't Bacchuslied klonk nog zoo hel
 Als 't wederronkte uit ijd'le tonnen.

O 't leven heb ik meegeleefd,
 Gezwierenzwijmeld vreugdedronken !
 Mijn kunst heeft op mijn kroes gebeefd,
 En is als schuimwit neergezonken.
 En alles, alles is voorbij :
 De dorst is weg, de wijn bedorven ;
 De lust'ge zanger is in mij
 Zijn eigen stillen dood gestorven.

Van uit een hoogzee kom ik her,
 En hoor nog, rustend op de rotsen,
 Aan mijne voeten, ver, heel ver,
 De lichte baren klutseklotsen.

O, laat ze rollen af en toe,
 En zingen van onze oude tochten ;
 Ik ben den wilden tuimel moe,
 En mijd de stormen die we zochten.

Nu wil ik wegen, wijd en wit,
 En licht door verschbesneeuwde landen,
 Waarin een zachte zonne zit
 En fijngebroken perels branden.
 Nu wil ik breken met mezelf,
 En wild zijn tegen eigen wildheid ;
 En om het graf dat ik mij delf,
 Zal vrede ruischen en gestildheid.

Vaarwel, mijn vrienden, reikt me nog
 Die handen die als wijn verwarmen !
 En zegt geen « ach » en zegt geen « och »
 Maar heft mij hooger in uw armen.
 Vaarwel, voor 't laatst, en viert terdeeg
 Bij de uitvaart van een braven jongen :
 Zijn beker staat voor immer leeg,
 Zijn laatste lied is uitgezongen.

DE GROENSELKARRE.

HIER ! Hier !
 De groenselier
 Dient u met plezier.
 Fiene, Brechtje,
 Kijkt wat vrechtje !
 Niets van doen
 Van al dat groen ?
 Wat moet 'k in uw panderkes gooien ?
 Bloemkoolen, bloemkoolen !
 Krop of spruit,
 Kies maar uit !
 Savoyen !

Koop, koop,
 Maar uit den hoop !
 Allemaal goedkoop !
 Ronde ajuintjes,
 Gele, bruintjes,
 Zurkel, prei,
 Of selderij,
 Perselie om 't vleesch mee te tooien ?
 Bloemkoolen, bloemkoolen !
 Krop of spruit !
 Kies maar uit,
 Savoyen !

Daar, daar,
 Betast ze maar :
 Versche, goede waar !
 Zie die kroppen,
 Hoe ze proppen !
 Heel geriefd ?
 As-je blijft !
 Tien cent, 't is voor niet, mijn verdooien !
 Bloemkoolen, bloemkoolen !
 Krop of spruit,
 Kies maar uit !
 Savoyen !

Geld, geld,
 Heel juist geteld.
 Zijd-e wel besteld ?
 Nem, dat staałke
 Toe nog, Taalke.
 Weeral, Meel ?
 Geen cent te veel.

Ge kunt op een ander gaan schooien !
 Bloemkoolen, bloemkoolen !
 Krop of spruit,
 Kies maar uit !
 Savoyen.

Ju, ju !
 Wat verder nu.
 Zoo, wel diene 't u !
 Ei, mijn brave
 Karreslave,
 Zij maar zoet ;
 Mijn dag is goed ;
 'k Zal 't avond uw stalleken strooien.
 Bloemkoolen, bloemkoolen !
 Krop of spruit,
 Kies maar uit !
 Savoyen !

DE ZEELDRAAIER.

MIELE-Miele-Mielke,
 Draai maar aan uw wielke.
 Draai maar dat de bosse kriegt,
 Draai maar dat de peze piept.

Miele-Miele-Mielke,
 Draaien is uw stielke,
 Miele-Miele-Mielke is fraai !
 Mielke, draai !

Miele-Miele-Mielke,
 Draai maar aan uw wielke.
 Vluggen dat ik vluggen spin,
 Eerzelen mijn broodje win.

Miele-Miele-Mielke,
 Met uw linnen kielke,
 Miele-Miele-Mielke is fraai,
 Mielke, draai !

Miele-Miele-Mielke.

Draai maar aan uw wielke ;
Dul zoolang uw leven duurt,
Tot de groote Baas u huurt.

Miele-Miele-Mielke,

Met uw zuiver zielke ;
Miele-Miele-Mielke is fraai,
Mielke, draai !

VAN PIER DEN MANDENMAKER.

PIER zei : Ik weet een woordeke,
Een woordeke voor u.

We trekken 't korte koordeke ;
Katrien, we trouwen nu.

Trien lief, is dat geen plan, geen plan,
Trien-lief, is dat geen plan ?

Een huiske met een hoveke,
Een keuken met een schouw ;
Wat stoelen en een stoveke,
En wij daar man en vrouw.

Trien-lief, is dat geen plan, geen plan,
Trien-lief, is dat geen plan ?

We komen met ons handekes,
Wel makk'lijk aan den kost:
Ik maak er voort mijn mandekes,
Mijn winkel wordt uw post.

Trien-lief, is dat geen plan, geen plan,
Trien-lief, is dat geen plan ?

En kunnen wij wat stuiverkes,
 Besparen op 't gewin,
 Ze gaan alzeer en zuiverkes
 Den aarden spaarpot in.
 Trien-lief, is dat geen plan, geen plan,
 Trien-lief, is dat geen plan ?

Blaast dan een gunstig windeke
 Het wonderschipke alhier,
 We koopen ons een kindeke
 En heeten 't Trientje of Pier.
 Trien-lief, is dat geen plan, geen plan,
 Trien-lief, is dat geen plan ?

Gij kiest, uit al mijn wiegekes,
 Het allersierlijkste uit ;
 En jaagt de dolle vliegekes,
 Met kussen van zijn huid.
 Trien-lief, is dat geen plan, geen plan,
 Trien-lief, is dat geen plan ?

ZIJT GIJ NOG WARELIJK.

Zijt gij nog warelijk
 zooals
 'k u eerst ontmoette,
 leg dan uw hand op mijnen hals
 en zeg het zoete,
 mijn zoete,
 zeg all's,
 en zeg 't eenbarelijk.

Uw mond en tandekes
 als melk
 en bloed zoo zuiver,
 ai, lachen zij ook op al en elk,
 ik drink er en huiver,
 en huiver,
 dien kelk
 vol zoete offrandekes.

Kus mij, kwaperteke !
 Ik nijg
 mij tot uw kleinheid;
 kus mij, en zucht, en lach, en zwijg,
 vol lust, vol reinheid,
 vol reinheid,
 en zijg
 dan op mijn herteke.

O zoo onmetelijk,
 mijn dag,
 is uw betrouwen,
 en moest ik uw liefde verliezen, ach,
 uw zoet aanschouwen,
 aanschouwen,
 uw lach,
 bleef onvergetelijk.

NACHTLIED.

TWEE zustersterren wenken,
 Twee zusterzielen denken.
 Zij denkt aan mij, ik denk aan haar :
 De goê gedachten gaan te gaar.

Waar voert gij, trage voeten ?
 Blijft staan, de sterren groeten !
 En sterrentaal is hoog en waar.
 De goê gedachten gaan te gaar.

O liefde voelt geen verte ;
 En, klopt het eene herte,
 Licht wordt het ander het gewaar :
 De goê gedachten gaan te gaar.

Het stroomt als Godes zegen,
 Elkander zalig tegen.
 De hemel is éénblauw, éénklaar...
 De goê gedachten gaan te gaar !

VRAAG NIET WAAROM.

Ik voer u tegen;
 Vraag niet waarom.
 Hoe blij die wegen
 Vol zonnezegen!
 Kom, lieve, kom.

Mijn zoet verlangen,
 Vraag niet waarom.
 De leeuwriks hangen
 Op bruiloftzangen
 Ten hemelkom.

Bedenk noch reken,
 Noch vraag waarom, —
 Als herten breken,
 En tranen leken,
 Zijn woorden stom.

Mijn hert en ader,
 Vraag niet waarom.
 Een goede Vader
 Bracht ons te gader:
 Die weet waarom.

ZAGERSDUO.

Bovenman Nu zie !
 Onderman Begin !
 Bovenman De spie ?
 Onderman Zit in !
 Samen Ons zaagsken, op een draad gezet,
 Volgt juist de zwarte smet.

B Omleeg !
 O Omhoog !
 B Hoe steeg !
 O Hoe droog !
 S Maar is men vast van arm en vuist,
 't Gaat knobbel door en knuist.

B De plank !
 O Ik sta.
 B Haal drank !
 O Ik ga.
 S Een teugsken op het zagemul,
 Dat maakt de zagers dul.

B Terug !
 O Weerom !
 B Wat vlug !
 O Ik kom.
 S De zage zingt, de zager terdt,
 En 't boomke wordt tot berd.

B Peil, maat ?
 O Te vroeg !
 B 't Wordt laat..
 O Genoeg !
 S Het werk is af, de rug is stijf ;
 Nu rap naar kind en wijf !

SCHILDER JAN.

MEN spreekt van Jan den schilder
 Als van 'nen eersten drol.
 Al groeit zijn haar wat wilder,
 Het dekt een boozen bol.
 Ei, laat ze er maar op kijken,
 Wat verf en wat vernis ;
 Hij weet het wel te strijken
 Dat elk tevreden is.

Mevrouwke, mijnheerke,
 Uw muurken is bespot.
 Ik ben hier met mijn leerke,
 Den borstel en den pot.

Kom, Kaat, hoe wilt ge uw kaken ?
 In 't blauw, in 't geel, in 't groen ?
 Wacht, om ze rood te maken,
 Heb ik geen verf vandoen.
 Me lief, nu moog-je loopen...
 Och, zwijgen zal ik fijn...
 En moet-je kusjes koopen,
 Ge weet den winkel zijn.

Mevrouwke, mijnheerke,
 Uw muurken is bespot.
 Ik ben hier met mijn leerke,
 Den borstel en den pot.

Jakootje, knecht der knechten,
 Gezondheid, goeie man !
 Ja ! 't zal nog al verslechten,
 Wat niet verbeetren kan.
 De wereld wordt al gekker,
 Al guits en luieriks.
 Jako ! je bier is lekker,
 En gij zijt Kootje fiks.

Mevrouwke, mijnheerke,
 Uw muurken is bespot.
 Ik ben hier met mijn leerke,
 Den borstel en den pot.

Vrouw Smet, ge doet mij blozen.
 Die lof is al te sterk :
 Gij hebt de tint gekozen,
 Ik doe alleen mijn werk.
 Al wit, lijk bij de Busschen,
 Al wit is zoo gewoon.
 Oprecht, dat grijs daartusschen
 Doet buitenmate schoon.

Mevrouwke, mijnheerke,
 Uw muurken is bespot.
 Ik ben hier met mijn leerke,
 Den borstel en den pot.

De wereld door te worstelen,
 Niet moeilijk voor die 't kan.
 Ge moet er maar op borstelen,
 En doen lijk schilder Jan.

Ei, laat ze er maar op kijken :
 Wat verf en wat vernis ;
 Hij weet het wel te strijken
 Dat elk tevreden is.

Mevrouwke, mijnheerke,
 Uw muurken is bespot.
 Ik ben hier met mijn leerke,
 Den borstel en den pot.

KUIPERTJEN KUIPT.

TON, ton : Een glaasje bier :
 Kuipertjen is hier.
 Kuipertjen kuint
 Een vat-vat-vat.
 Zuipertjen zuipt
 Hem zat.

Ton, ton,.. De duigen net,
 Neffenseen gezet !
 Kuipertjen kuint
 Een vat-vat-vat.
 Zuipertjen zuipt
 Hem zat.

Ton, ton,.. Het gat er in !
 Buiten dicht en bin' !
 Kuipertjen kuint
 Een vat-vat-vat.
 Zuipertjen zuipt
 Hem zat.

Ton, ton,.. Een band er op :
 Kloppe-kloppe-klop.
 Kuipertjen kuint
 Een vat-vat-vat.
 Zuipertjen zuipt
 Hem zat.

Ton, ton,.. Draai op de kraan !
 Kuipertjen heeft gedaan.
 Kuipertjen kuint
 Een vat-vat-vat.
 Zuipertjen zuipt
 Hem zat.

OP DEN WEEFSTOEL.

Zit ik op mijn stoeleke,
 Tiek, tak, tiek,
 En speel ik met mijn spoeleke
 Tiek, tak, tiek,
 Dan denk ik op mijn tjoeleke,
 En zing me zot en ziek !
 Tiek tak, tiek tak, tiek tak tiek !

Weef ik aan mijn webbeke,
 Tiek, tak, tiek,
 Ik doe 't al voor mijn kebbeke,
 Tiek, tak, tiek,
 Ze snatert als een snebbeke,
 En bleust gelijk een kriek.
 Tiek tak, tiek tak, tiek tak tiek.

Lever ik mijn lappeke,
 Tiek, tak, tiek,
 Ik koop heur mantelkappeke,
 Tiek, tak, tiek,
 We trippen van het trappeke,
 En dansen op muziek !
 Tiek tak, tiek tak, tiek tak tiek !

SINT-PIETERSVIER.

Hier met die dingen !
 Alzoo ! Alzoo !
 Die schavelingen
 Daar op het stroo !
 Die bakken
 Met pemen
 Die zakken
 Met lemen,
 Die takken
 Nemen !

Nu schieren, schooren, berd en bonk !
 En bovenop, den wilgetronk !
 Tonder, tonder !
 Het spokt al onder !
 Hoor, zie !
 In één, twee, drie,
 De vlamme slaat uit, de vlamme slaat boven,
 En rood is de leute om den laaienden oven :

Sinte Pieter en Sint Jan !
 Wie kan-der daar an ?
 Rook,
 En smook !
 We vieren ook !

OF HIJ ZAL KOMEN.

HOE schoon de dag ! Hoe spreidt het kruid
 Zijn wilde aromen !
 Ei, zie maar door uw venster uit
 Of hij zal komen.
 En trek maar aan uw zonnig kleed
 Voor hem gekozen.
 En leg voor hem een tuil gereed
 Van roode rozen.

Daar zal hij zitten, naast u neer,
 En u belonken ;
 En aan zijn oogen drinkt ge weer
 Uw oogen dronken.
 Gij hoort, al zijn ze nog zoo stil,
 Zijn zoete zuchten.
 Gij ziet dat hij u zoenen wil,
 En kunt niet vluchten.

Hij streelt uw haren, bleekend bruin,
 Kust wild uw wangen;
 En op zijn schouder laat ge schuin
 Uw hoofdje hangen.
 Dan... Hebt gij op den aardeweg
 Die stem vernomen?
 Och, blijf maar van uw venster weg:
 Hij zal wel komen!

O LIEVE.

O lieve, laat uw zuchten zijn,
 En woel in weelden.
 De schaduw boordt met zonneschijn
 Haar bonte beelden.
 De merel merelt in het groen
 Zijn lieve lusten.
 En al de jonge blaren doen
 Alsof zij kusten.

O zie, de zomer bloemt en bloeit
 Vol klare kleuren;
 De wijde weide glanst en gloeit
 Vol warme geuren.
 De zaden bobbelen op het kruid;
 De vlinders krielen!
 Het leven ademt leven uit,
 De zielen zielen.

Kom, lieve, en laat een kus, een lach,
 Uw wangen droogen ;
 Laat blijde blauwen als de dag
 Uw blinkende oogen.
 Kom mee, kom mede, kom ; wij gaan,
 Langs gouden wegen,
 Waar alle zonnen ondergaan,
 Den avond tegen.

En waait de wind in zwaren nacht
 Door zwarte boomen ;
 O zijg aan mijne zijde, zacht,
 Om zoet te droomen.
 Ik zal u hangen om den hals,
 En waken, waken ;
 En niets en zal uw mondeke, als
 Mijn lippen raken.

DEN AVOND ZIJGT ALS ZEGEN.

DEN avond zijgt als zegen
 Om heide, weide en zand.
 Vaag worden al de wegen,
 Eéndonker met het land.

De grijze verte nadert,
 Onhoorbaar, kalm en zacht.
 In 't blauwende gebladert
 Daalt stille vredenacht.

De hemel heeft zich rustig
 Om de aarde heengevleid ;
 En zoent haar nu, wellustig,
 In zwijgende eenzaamheid.

RING-KING.

HOORT gij dien ronk van ijzer,
 Ring-king ?
 Nu luider en dan lijzer,
 Ring-king ?
 't Is in die smisse, ring-king-king,
 Dat ik te vrijen ging.

Het aambeeld spuwde gensters,
 Ring-king ;
 Een meisje wiesch de vensters,
 Ring-king ;
 En ik vergat den ring-king-king,
 Alom dat lieve ding.

Ik volgd' haar in de kamer,
 Ring-king ;
 Daarnevens viel de hamer,
 Ring-king ;
 Haar vader smeedde, ring-king-king,
 Zijn dochterken nen ring.

Hij smeedd' hem, dat hij vaste,
 Ring-king ;
 Op mijnen vinger paste,
 Ring-king ;
 En dat er, met 'nen ring-king-king,
 Zijn dochterken aan hing.

Nu dicht ik voor mijn vrouwke,
 Ring-king ;
 Een aardig douw-douw-douwke,
 Ring-king ;
 En zie, 't is van den ring-king-king,
 Dat ik haar wieg Lied zing.

MOEDERKE ALLEEN.

Wie zal er ons kindeke douwen,
 En doet het zijn moederke niet ?
 Wie zal er zijn dekentjes vouwen
 Dat 't schaarsch door een holleken ziet ?

Kleine, kleine,
 Moederke alleen,
 Douw-douw-douwderideine ;
 Kleine, kleine,
 Moederke alleen,
 Kan van uw wiegske niet scheên !

Wie zal naar ons kindeke kijken,
 Dien bleuzenden, stouten kapoen ?
 Wie zal er zijn hemdekes strijken,
 Zijn haarken in krullekes doen ?

Kleine, kleine,
 Moederke alleen,
 Douw-douw-douwderideine,
 Kleine, kleine,
 Moederke alleen,
 Kan van uw wiegske niet scheên.

Wie zou voor ons kindeke derven,
 Heur laatste kruimelke brood ?
 Wie zou er, wie zou er voor sterven,
 En lachen op kind en op dood ?

Kleine, kleine,
 Moederke alleen,
 Douw-douw-douwderideine,
 Kleine, kleine,
 Moederke alleen,
 Kan van uw wiegske niet scheên !

MIJN BLEUZERKE.

Mijn bleuzerke, mijn kriekske,
 Daar lig-je al uitgestrekt ;
 Gezond gelijk een bliekske,
 En dicht gedekt.
 Weet, kindjes die goed slapen,
 Zijn later flinke knapen :
 Dou, dou.

Kijk, kijk, zijn vuistjes ballen,
 Zoo koddig alle bei !
 Kijk, och, de steken vallen
 Van mijnen brei.
 Maar 't kindje moet eerst slapen,
 Eer ik die op kan rapen :
 Dou, dou.

Geen vliegske mag er zoeven,
 Geen bloemken opengaan.
 Wil moederke nog toeven,
 't Moet stille staan.
 Uit kinderkes die slapen,
 Zijn de engelkes geschapen :
 Dou, dou...

IK HOOR HEM NOG.

Ik hoor hem nog...
 Die lange, losse reken !
 Dat kinderlatijn !
 O kon hij nu maar spreken,
 Wat zou het wel zijn.
 Ik hoor hem nog...
 Slaap, slape toch !

Ik zie hem nog...
 Nog dieper, nog een beetje ;
 Zijn mondeke bloot !
 Lief gaperken, een spleetje
 Is bijna te groot.
 Ik hoor hem nog...
 Slaap, slape toch !

Ik voel hem nog...
 Hij sluimert nu, mijn keutel,
 Zijn ademke ruischt.
 Mijn hert is toe, de sleutel
 Zit vast in zijn vuist.
 Ik voel hem nog...
 Slaap, slape toch !

MOEDERKEN IS UIT.

Moederken is ter kerk,
 En douw-douw-douw,
 Vaderken moet het werk
 Doen van de vrouw.
 Slape, slape, kleine guit ;
 Moederken is uit.

Peinzende ligt hij daar,
 En pruilt, en bromt ;
 Luisterend als het waar'
 Of iemand komt.
 Slape, slape, kleine guit ;
 Moederken is uit.

Heb-je zooveel verdriet !
 Och, douw-douw, och !
 Keppeke, schrei maar niet ;
 'k Ben ik hier nog.
 Slape, slape, kleine guit ;
 Moederken is uit.

KLEIN MOEDERKE.

Moeder zit te drien
 Aan 'nen mantelzoom.
 Zusje moet nu wiegen :
 Zoeteke, slaap en droom.
 Broederke, broederke mijn,
 Laat mij uw moederke zijn!

Dekken zal u zusje,
 Ligt ge bloot gewoeld ;
 Kussen met een kusje,
 Dat ge bijna niet voelt.
 Broederke, broederke mijn,
 Laat mij uw moederke zijn!

Moet ge meê naar schole,
 Dwars door weer en wind ;
 Kom dan stil gescholen
 Onder dien mantel, kind.
 Broederke, broederke mijn,
 Laat mij uw moederke zijn!

VAN 'T SPINSTERKE.

Noo zie 'k dat brillend wijveke,
 Dat spin, span, spon,
 Laridon,
 Gespannen in heur lijveke,
 Dat schier niet toe en kon.

Ze werkte voor een kleenigheid,
 En spin, span, spon,
 Laridon,
 Daarbuiten op haar eenigheid...
 In 't wielke zat de zon.

Heur voorhoofd had geen rimpele,
 Geen spin, span, spon,
 Laridon.
 Ze was daartoe te simpele :
 Nauw wist ze wat ze won.

Waarom is 't volk ook nooit te vreê ?
 Als, spin, span, spon,
 Laridon,
 Als Meel met Tist den metser vree,
 Het ging er anders, ton !

Men kermiste en men bommelde,
 Van spin, span, spon,
 Laridon.
 Meel zat naast Tist, die trommelde,
 Van boven op een ton.

Ja, Tist de metser zaliger,
 Ei, spin, span, spon,
 Laridon,
 Daar was geen een pokdaliger,
 Maar werken dat hij kon !

Ze hadden al den derden ban,
 Maar, spin, span, spon,
 Laridon,
 Tist maakte een kaaf en viel er van.....
 — Ach, Mele, word gij non.

— Neen, menschen, dat en word ik niet,
 Want, spin, span, spon,
 Laridon,
 Daar is een die mij geren ziet,
 En trouwen doet geen non. »

Nu bleven leugd en vrienden weg...
 Zij spin, span, spon,
 Laridon.

— En moet ik gaan, ik weet mijn weg,
 En, Tist, we trouwen ton !

Daar vielen wiel en rokken stil,
 Het spin, span, spon,
 Laridon.
 Meel kuischte 't glas van heuren bril,
 En 't spinnen herbegon.

Weer sloeg heur dubbel kinneke,
 Van spin, span, spon,
 Laridon.
 Ze zong van 't herderinneke,
 Of van Napoleon.

Oud moederke, waar zit-je nu,
 Gij, spin, span, spon,
 Laridon ?.....
 Daar is geen plaatsje meer voor u
 Hier onder de oude zon !

HET AVONDT UIT AL DE WOLKEN.

Het avondt uit al de wolken,
 Het land is al één rust.
 O die nu op zijn dorpel
 Zijn eigen vrouwtje kust !
 O die nu met zijn kindren
 Het brood der armoe breekt ;
 En vaderlijk eenvoudig
 De taal der liefde spreekt !
 Mijn hert is zonder liefde,
 Mijn hemel zonder ster !
 Het avondt uit al de wolken,
 Nabij en ver.

SCHOONE NACHT.

SCHOONE nacht. De sterren
 Liggen op de lucht.
 Door de donk're sperren,
 Ruischt niet één gerucht.
 Wonderzoete geuren
 Walmen uit de wei.
 Beek en wilge treuren,
 Duister allebei.
 Vager zijn de verven,
 Al in één gebracht.
 Alle levens sterven...
 Droeve, schoone nacht !

AI, LAET MI WEENEN.

NAAR 'T WAALSCH VAN N. DEFRÊCHEUX.

MIN vrienden comen : 't is feest bi der linde !
 Hoe dans-di niet?
 Een ander singe, ic beweene min beminde,
 Die mi verliet.
 Si was mi lief, si omving er min streven,
 In alder tyt.
 Ai, laet mi weenen, vergalt is min leven !
 Haer ben ic quyt !

Haer cleene hant was so wit als die croone,
 Van 't lelycyn.
 Haer lipkens bei also root ende scoone
 Als 't rosecyn.
 Geen leuweric, naer die sonne gedreven,
 Sanc soeter liet.
 Ai, laet mi weenen, vergalt is min leven :
 Haer ben ic quyt !

Men hadde ezeit dat een engel op aerde,
 Verheven gone ;
 Als sie dat gelt dat si neerstiglic spaerde,
 Den weeskens scone !
 Of moeder hielp op den dorpel geheven,
 Den avondtyt ;
 Ai, laet mi weenen, vergalt is min leven :
 Haer ben ic quyt !

 Ic hoore 't nog, 't was 't seisoen der violen,
 Si seide mi :
 Kyk naar die vinkskens in 't loover verscolen,
 Hoe spelen sie !

Voor die daer mint, al die dagen syn even,
 Scoon end' jolyt.
 Ai, laet mi weenen, vergalt is min leven :
 Haer ben ic quyt !

Nu is si ginds, also hoogh als die sterren,
 Heur God naby.
 Waeromme gone si alleene so verren,
 Gone sonder mi.
 Vergeefs ezeit : heur gedacht'nis verdreven,
 Dat can ik niet !
 Ai, laet mi weenen, vergalt is min leven :
 Haer ben ic quyt !

SINTE MAARTENSAVOND !

Sinte Maartensavond !
 De toren gaat naar Gent.
 Mijn moederke bakt wafels,
 En 'k zit er geern omtrent.
 Zit ik bij den temper,
 Moeder zegt : gij kremper !
 Zit ik bij het ijzer,
 Moeder zegt : gij knijzer !
 Zit ik bij den koteraar,
 Moeder zegt : wat doet gij daar ?
 En slagen !
 En slagen !
 Moederke, bak en sla mij maar :
 Ik kan het wel verdragen.

SINTE KLAAS.

Wees brave, broerke, brave,
 Ons kloefkes staan gezet :
 Het eene bij de kave,
 En 't ander onder 't bed.
 't Zijn wortels in en raapkes,
 Wel zes of zeven gaapkes.
 Wees brave, of weet-je niet
 Dat Sinte Klaas ons ziet ?

Bid zoetebes, met zusje,
 Den heiligen tabbaardman,
 Heel koes gelijk een muschje,
 Dat nog niet vliegen kan.
 En morgen, bij 't ontwaken,
 Uw schoonste kruiske maken!
 Wees brave, of weet-je niet
 Dat Sinte Klaas ons ziet ?

Dan loopen, juichen, zoeken
 Uw marbels, band en top ;
 De menten en de koeken ;
 Mijn langgelinte pop !
 Van ieder mokje en tartje,
 Krijgt moederken haar partje.
 En zoo vergeet-je niet
 Dat Sinte Klaas ons ziet.

DE ZWINGEL.

ROEF, roef !
 De winter waait !
 Roef, roef !
 De zwingel draait !
 Een krote plakt aan 't muurke,
 Van 't witsneeuwde ovenbuurke.
 Roef, roef !
 De zwingel draait zoo droef.

Roef, roef !
 Rep been en arm !
 Roef, roef !
 Ons volk is arm.
 Mijn vader heeft gezwingeld,
 Zijn lijf met bloed gesingeld.
 Roef, roef !
 De zwingel draait zoo droef.

Roef, roef !
 Mijn vaders stem.
 Roef, roef !
 Ik vlieg tot hem.
 Mijn doode vader, vrede,
 Uw zoon verstaat uw bede.
 Roef, roef !
 De zwingel draait zoo droef.

DORSCHERSLIED.

VLEGELS op, en vlugge,
 Plof !
 Kromt uw nek en rugge,
 Plof !
 Niets voor 't huis en al voor 't hof,
 Vlegelt dol en dof.

Beukt de vlakke vloeren,
 Plof !
 Maakt ze rijk, de boeren,
 Plof !
 Niets voor 't huis en al voor 't hof,
 Vlegelt dol en dof.

Volt de diepe zakken,
 Plof !
 O, de boer zal bakken,
 Plof !
 Niets voor 't huis en al voor 't hof,
 Vlegelt dol en dof.

Geld en drank en eten,
 Plof !
 Alles nauw gemeten,
 Plof !
 Niets voor 't huis en al voor 't hof,
 Vlegelt dol en dof.

Kaf dat kunt ge krijgen,
 Plof !
 Om d'r neer te zijgen,
 Plof !
 Niets voor 't huis en al voor 't hof,
 Vlegelt dol en dof.

Vlegels op en vlugge,
 Plof !
 Kromt uw nek en rugge,
 Plof !
 Niets voor 't huis en al voor 't hof,
 Vlegelt dol en dof !

KONINKVENTJES.

OPEN uw deur met een gerreke ;
 't Sneeuwt en waait.

Kijk maar eens op naar ons sterreke,
 Hoe het draait!

Laat het maar sneeuwen en vriezen dat 't kraakt:
 't Kindeke sluimert en moederke waakt.

't Ligt in zijn steenene krebbeke,
 Zoo gerust.

Moeder heeft 't oog van haar kebbeke
 Toegekust.

Laat het maar sneeuwen en vriezen dat 't kraakt:
 't Kindeke sluimert en moederke waakt.

Haal van uw bed voor uw broederke,
 Dekens warm.

Geef er uw wijn voor zijn moederke :
 Ze is zoo arm.

Laat het maar sneeuwen en vriezen dat 't kraakt :
 't Kindeke sluimert en moederke waakt.

Vindt ons geladene kemelke,
 Betlehem.

Jezuke zet ons in 't hemelke,
 Neffens hem.

Laat het maar sneeuwen en vriezen dat 't kraakt :
 't Kindeke sluimert en moederke waakt.

IN BERGLAND.

NAAR buiten, naar buiten ! Daar danst de dooi !
Het wemelt van zilver om elke plooi.

Van heuvel op heuvel, van dal in dal ;
Ik vraag me niet af waar het eindigen zal.

Omhoog, naar omhoog nu, met trage treên :
De barmende velden zijn atgesneên.

Nu fluks naar beneden ! De weg is diep :
Het is er zoo stíl of de wereld sliep.

Geen blad op de boomen, geen vink in 't nest ;
Maar groen is mijn hoop en mijn hert zingt best.

Hoe kunt ge dus spreken van lust en lied ?
En denkt ge aan uw huis, aan uw vrienden niet ?

Ik denk aan mijn huis en mijn vrienden wel ;
Maar de zon is zoo zoet en de lucht zoo hel !

En had ik mijn lieffen maar aan mijn hand,
Ik voelde geen trek naar mijn Vlaanderland !

JOHN ANDERSON.

UIT HET SCHOTSCH VAN ROB. BURNS.

John Anderson, mijn trots, John,
In onzen eersten bloei ;
Uw haar was lijk de rave,
Uw wenkbrauw dicht van groei.
Nu is uw wenkbrauw kaal, John,
Uw haar is wit en schots.
Maar op uw hoofd, die zegen Gods !
John Anderson, mijn trots.

John Anderson, mijn trots, John,
Wij klommen hier te gaar.
En menig blijden dag, John,
Beleefden we aan elkaar.
Nu stromplen wij bergneder,
Maar hand in hand, eens-lots ;
Zoo slapen we aan den voet der rots !
John Anderson, mijn trots.

SCHARESLEIP.

DE lucht is grijs en 't smokkelt ;
 De wind speelt in mijn vest.
 Een bete broods gebrokkeld,
 De trekhond krijgt de rest.
 Dan voort met de oude karre,
 Ronk-bonk, door hoog en diep.
 Krijsch, deurken, op uw harre :
 Rrrr... Scharesliep !

Eens klonk mijn lied standvastig,
 En 't wielke leek muziek.
 Nu valt me 't aad'men lastig ;
 En 't wielke zucht lijk ziek.
 Hoe 't werk aan scheers en schare,
 Me van de vingers liep !...
 Wie wil den wroetelare ?...
 Rrrr... Scharesliep !

Dan droeg het wijf de korven,
 Met spijs en drank gelaan.
 Nu is mijn Trui gestorven ;
 Ik sukkel achteraan.
 Al doover zijn mijn ooren,
 't Is of de wereld sliep.
 Ik kan me schier niet hooren :
 Rrrr... Scharesliep !

DE LENTE KOMT.

Goud op de wegen en zilver op 't water,
 Boomen alkleurig geblaard en geblomd,
 Windegewuifsel en vogelgeschater :
 Vreugd aan de wereld : de Lente komt !

Komt met heur klavers, komt met heur korens,
 Komt met heur weiden zoo meisch en zoo malsch ;
 Komt met heur koeien met krommende horens,
 Komt met heur hengsten met glimmenden hals.

Laat nu de durvende kinderen dartelen,
 Breken de brem aan de bruischende bron ;
 Laat ze nu spelen, laat ze nu spartelen,
 Laat ze nu zingen onder de zon !

Laat nu de jonkheid haar voorhoofd omgroenen
 Dansende gaan op de veldschalmei !
 Laat nu de zonen de dochters zoenen,
 Laat ze nu planten een heerlijken mei !

Heisa, de lente, het licht en het leven !
 Heisa, de woelende, joelende jeugd !
 Heuvelen huppelen, bergen beven :
 Heisa, de Lente, de wereldvreugd !

ZOMERNACHT.

IN manelicht en schaduwzwart,
 Stil, lachen de velden mij liefde in het hart,
 En teedere, teedere droomen.
 De molen monkert op den dam ;
 En kruinen zingen om den stam
 Van duizend sperreboomen.

De hemel is zoo blauw als uw oog,
 Zoo rein als uw ziel, en hoog, zoo hoog !
 En o ! ik wou er in vliegen !
 Nu moet, nu moet, een nachtegaal,
 Een helle, blijde nachtegaal,
 Mijn wilde weelde wiegen !

Nu moet het klinken uit elke sper,
 En helmen, helmen, jubelend ver,
 Tot aan uw huis in de delling.
 Het geurt, het bloemt, het zomert in mij.
 En mijn kweelende ziel wil los en vrij,
 In een wondere, wonnige welling.

Doe dicht uw venster, mijn zuster, mijn bruid !
 Geen nachtegaal zingt en uw liefste is uit :
 Zijn voetstappen kunt gij niet hooren.
 Mijn engel kusse uw oogen dicht,
 En fluistere u mijn liefdedicht
 Heel lijze, lijze in de ooren.

DEN AVOND IS ZOET.

DEN avond is zoet als uw wangen gloeien,
 Uw oogekens stralen, uw lippekens bloeien,
 Den avond is zoet in uw minnende macht.

Mijn lief, gij zijt schoon als die blauwende sperren,
 Die dalende zon, en die rijzende sterren;
 Mijn lief, gij zijt schoon als een avondgedacht.

O spreken we stiller, met stemmen van kinders,
 En woorden die vliegen als vlerkende vlinders;
 O spreken we stiller en zoenen we zacht.

De lucht van uw oogen met kussen te luiken,
 Om, weenend van weelde, mijn tranen te duiken,
 De lucht van uw oogen, die lichtende licht!

Aan den kelk van uw mond uwe ziel te drinken,
 En zalig van zelf in uw armen te zinken,
 Den kelk van uw mond aan mijn lippen gebracht!

O wellust, o liefde, o zóó te sterven!
 Mijn bevenden mond op uw lippen te ontverven!
 O wellust, o liefde, die 't leven niet acht!

Mijn engel, wees rustig! Nu slapen en droomen
 De weiden, de wouden, de beken, de boomen.
 Mijn engel, wees rustig en kalm als de nacht!

God en de sterren houden de wacht!

VOGELTJE-DUIK

In 't groen geborgen,
 Te morgen,
 Te morgen,
 Sleet welgezind
 Een Walenkind
 Haar dagje zonder zorgen :

Venez par ci, venez par là !
 Hei, dat trilde
 Daar in 't wilde,
 Venez par çï, venez par là !
 Onder den acacia.

Het sneewwit kleedje,
 Van 't feetje,
 Van 't feetje,
 Het viel zoo mooi
 In plooi op plooi,
 En 't waaide, 't waaide een beetje :

Venez par çï, venez par là !
 Lichter, zwaarder,
 Doffer, klaarder,
 Venez par çï, venez par là !
 Onder den acacia.

Een wischje sloeg ze,
 En joeg ze,
 En joeg ze,
 Op mate, met
 Een preusche pret,
 En met een keer dan loeg ze :

Venez par çï, venez par là !
 Weer herging het
 Lieve ding het,
 Venez par çï, venez par là !
 Onder den acacia.

'k En dorst eerst roeren,
 Noch poeren,
 Noch poeren ;
 Dan stouter, stoop
 Ik, sloop en kroop,
 Om 't nader af te loeren :

Venez par çi, venez par là !
 't Klonk nu heller,
 Snel en sneller,
 Venez par çi, venez par là !
 Onder den acacia.

Maar boomen, hagen,
 Die 't zagen,
 Die 't zagen,
 Beruichten mij...
 Helaas! zoudt gij
 Dat vogeltje verjagen ?

Venez par çi, venez par là !
 't Lokte al zoeter...
 God, ik moet er
 Venez par çi, venez par là !
 Onder den acacia ?

Ik naasde omzichtig ;
 Maar spichtig,
 Maar spichtig,
 Hief ze ijlings op
 Den kinderkop,
 Zoo schoone en ach, zoo schichtig !

Venez par çi, venez par là !
 't Sleepte trager
 Lager, lager,
 Venez par çi, venez par là !
 Onder den acacia !

Daar vlood het kleintje...
 In 't pleintje,
 In 't pleintje,
 Hing blad aan blad,
 Nog zot en zat,
 Te wieglen op 't refreintje...

Venez par çi, venez par là!
 Riep nu 't gekjen,
 Ijl is 't plekjen,
 Venez par çi, venez par là !
 Onder den acacia.

HET LIED DER TERWE.

Heerlijke terwe,
 Siersel der aarde,
 Goud in uw verwe,
 Goud in uw waarde!
 Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
 Rijk is de boer als de terwe deugt!

Waaï in de winden,
 Straal in de zonne,
 Edelgezinden
 Eeuwige wonne!
 Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
 Rijk is de boer als de terwe deugt!

Maaïers, de zeïsens,
 Hecht in de handen!
 Volgende meisens,
 Bindt er uw banden!
 Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
 Rijk is de boer als de terwe deugt!

Bundels en schoven,
 Wagens die kraken,
 Voeren tot boven
 Boomen en daken!
 Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
 Rijk is de boer als de terwe deugt!

Handen die zwaaien!
 Herten ten hoogsten!
 Zalig die zaaien,
 Zalig die oogsten!
 Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
 Rijk is de boer als de terwe deugt!

VAN DEN ZANGER.

Ik ook ben een zanger en boven 't gemeen,
 Al klinkt er mijn lied in het wilde.
 En zóo ik zinge, zóo zingt er niet een
 In gansch de gevleugelde gilde.
 't Is koekoet en ringsing, en tierliere, hoor !
 De veugelkes fluiten me voor.

Ik leer mijne liedekens achter het land:
 Ze hangen in 't koren te ruischen.
 Ze waaien als wind, en ze laaien als brand,
 Lijk hagel zoo buien ze en buischen.
 En koekoet en ringsing, en tierliere, hoor !
 De veugelkes fluiten me voor.

Ik zing voor het werk en het spel en den dans,
 En drink er mijn pint en mijn droppel.
 Ik zing voor de vrouwen, ik zing voor de mans,
 Maar liefst voor een bleuzenden koppel.
 Van koekoet en ringsing, en tierliere, hoor !
 En veugelkes fluiten me voor.

En krijg ik somwijlen den krop in de keel,
 En voel ik een traan in het pinken ;
 Ik voel het algauw, het is valsch wat ik speel,
 En 'k laat er mijn liere maar zinken.
 't Moet koekoet en ringsing en tierliere, hoor !
 De veugelkes fluiten me voor !

Hup! knechten en meiden! Hup! rept er uw been,
 En doet er een sprong in het wilde.
 Uw zanger, hij is er wel boven 't gemeen,
 Zoo goed als de beste der gilde.
 't Is koekoet, en ringsing, en tierliere, hoor !
 De veugelkes fluiten me voor !

INHOUD.

Ik ben van den Buiten	bladzijde	7
Lentezang	>	9
De Wiedsters	>	11
Alaba	>	12
Van den Boever	>	14
'k Zal Wel	>	16
Op het Stuk	>	17
Diep in het Koren	>	19
Kijken, kijken, kijken	>	21
De Mulder	>	23
Bij den Bakker	>	25
Oude Koppel	>	28
Regenlied	>	30
Het zijn geen jongens	>	31

Het Lied van Bacchus	bladzijde	33
Fijn Liefje	»	36
De Gilde viert	»	38
Bier en Tabak	»	41
Smidje-smee	»	42
Uit de Zijde	»	43
Ti-ti-ti-tiere	»	45
Op Gras en Bloemen	»	47
Bierken's plaa's	»	49
Ge moet zoo niet Prachen	»	51
Hemelsche Liefde	»	53
De goede Schacht	»	54
Sarlotteken	»	57
Geen Lachje	»	59
Hoort gij den Eik	»	61
Vaarwel	»	62
De Groenselkarre	»	64
De Zeeldraaier	»	67
Van Pier de Mandenmaker	»	69
Zijt gij nog warelijk	»	71
Nachtlied	»	73
Vraag niet waarom	»	74
Zagersduo	»	76
Lapper Crispijn	»	78

Schilder Jan	bladzijde	80
Kuipertjen kuint	»	84
Op den Weefstoel	»	86
St-Pietersvier	»	88
Of hij zal komen	»	89
O Lieve	»	91
Den avond zijgt als zegen	»	93
Ring-King	»	94
Moederke alleen	»	96
Mijn Bleuzerke	»	98
Ik hoor hem nog	»	100
Mijn ventje slaapt	»	102
Moederken is uit	»	104
Klein Moederke	»	106
Van 't Spinsterke	»	108
Het avondt uit al de wolken	»	112
Schoone Nacht	»	113
Ai, laet mi weenen	»	114
Sinte Martensavond	»	117
Sinte Klaas	»	118
De Zwingel	»	120
Dorscherslied	»	122
Koninkventjes	»	124
In Bergland	»	126

John Anderson	bladzijde	127
Schaeslied	>	128
De Lente komt	>	130
Zomernacht	>	132
Den avond is zoet	>	134
Vogeltje-duik	>	136
Het lied der Terwe	>	140
Van den Zanger	>	142

De Duimpjesuitgave.

3,60 fr. 's jaars.

BIJ VICTOR DELILLE, UITGEVER, MALDEGEM.

Men kan het jaar door inschrijven voor 3.60 fr. en krijgt onmiddellijk de reeds verschenen werken van den loopenden jaargang. Eenmaal het jaar uit, wordt de prijs dier boeken heel wat duurder, gelijk te zien is in onderstaande lijst :

De eerste prijs is de handelsprijs ; de tweede, de Duimpjesprijs. (afslag voor de ingeschrevenen of die willen inschrijven op den loopenden jaargang.)

Jaargang 1897.

Karel Klepperman door Mev. Courtmans	0,75	0,50
De Nicht uit de Kempen door Ecrevisse	1,00	0,60
Jan en Lotte, Martje Martens, Tonia door August Van Acker, samen	0,75	0,50
Het Huisgezin van den Bakker, Herman Coute-reel door Em. Meganck,	0,75	0,50
De Oude Belgen, d.Lod.Gerritz,(uitgeput)	1,00	0,60

Jaargang 1898.

Onze Jongeys van 1798, door pr. Pattyn,	1,00	0,60
De Zwarte Hoeve door Mev. Courtmans	1,00	0,60
Roza van den Boschkant door »	1,00	0,60
De Stem uit het Woud d.V. Delille (uitg.)	1,00	0,60
Het Geschenk van den Jager door Mev. Courtmans,	1,00	0,60

Jaargang, 1899.

Moeder Thecla,	1,00	0,75
De Familie Schrikkel, Roman in 2 deelen door Hilda Ram,	4,00	2,50
Sparrenegels, door Emiel De Grave	1,50	1,25

Jaargang 1900.

Goliath van Weber, door pr. Soens,	1,50	1,00
De Boeren, Wat er voor en door de Boeren kan gedaan worden, door advocaat Vliebergh	1,50	1,00
Wouters Jonge Jaren, door Omer Wattez	1,50	1,00
Hoogere Vlucht, door L. Duykers,	3,00	2,00
Gheel, Paradijs der Krankzinnigen, door Fr. Meeus, (uitgeput)		1,00
Blonde Net, Tendenz-Roman d. E. Poffé,	1,50	1,00
Jeugd, een Krans novellen van Hendrik Coopman, Thz.	1,50	1,00
Weergekeerd, roman door Mathilde.	2,00	1,50

Deze roman is afzonderlijk niet te krijgen.

De gansche jaargang 1900 in eens genomen,
franco fr. 6,50.

Jaargang 1901.

Schetsen en Novellen A. Germonprez.	2,50	1,75
Van Twee Koningskinderen O. Wattez.	1,50	1,00
Vertellingen van Victor De Lille.	2,00	1,50
Tinel's Godelieve, toemaatje.		
Langs Verschillende Paden d. L. Duykers	3,00	2,25
De Oogst van Styn Streuvels	2,00	1,50
Gusten door Eerw. Heer Mervillie.	0,75	0,50

Jaargang 1902.

Herinneringen v. een Dienstmeisje d. Mathilde	2,00	1,50
Vertellingen van Tolstoï	2,50	2,00
Bij Jan Steen door Fikken van Eksterleen	1,50	1,00
Albrecht Rodenbach's Gudrun (Toemaatje)		
Dit boekje wordt verkocht aan 50 centimes 't stuk ten voordeele der propaganda voor Rodenbach's beeld.		
Synnöve Solbakken door Björnson,	1,75	1,25
't Gezin v. den Mulder d. Omer Wattez.	1,50	1,00
Hugo de Vedelaar d. Bert v. Metteneyen	1,50	1,00
't Communiekantje drama in een bedr. door A. Cuppens,		1,00

Jaargang 1903.

Stijn Streuvel's Duimpjesbundel		3,60
Terwe, een verhaal in verzen van René De Clercq	2,00	1,50
Een Heilige... door Pater Luis Coloma	1,50	1,00
Een Mei van Vroomheid d. Maur. Sabbe	1,50	1,00
Geluk in het Huishouden door Tolstoï, vertaling van Stijn Streuvels		

